

Pasvalio Petro Vileišio gimnazijos
2^b klasės mokinės
Sandros Kisieliūtės

Eilėraščiai

Konsultavo mokytoja R. Grubinskienė

Pasvalys

Kelionė

Pušų viršūnėm
nupleveno
nuskriejo
žemaičių daina.
Jūros bangos
šaukė
viliojo
norėdamos pasūpuot.
Baltas arklys
nurisnojo
nulageno
palikęs laukus.
Kelią kryžkelės
klaidino
pinkliojo
ir vedė link nežinios.
Bažnyčios bokštai
iškilo
išniro
kaip praeity.
Juodu apsiaustu kažkas
nugurnėjo
nuėjo...

Sandra Kisieliūtė

Džiaugsmas!
Skausmas!
Neviltis!
(Kokia širdis nerami!)
Žiedai...
Braškės...
Obuoliai...
Snaigės...
(Taip vienodai
slenka metai)
Ir ši banalybė priverčia
gandrus pievoje ganyti,
padangėm bildinėti.
Ir lauko gėles skinti,
Kol dar nevēlu...

Sandra Kisieliūtė

Šaltas skausmas

Vėjas kaukia,
Lietus pliaupia.
Vienmarškinė
Ir be skėčio,
Per purvynę
Ir arimais
Skubinuosi
Aš namolio...
O man šalta!
Šitaip šalta!
Nes širdelėj
Aš nešuosiu
Skausmą šaltą!

Sandra Kisieliūtė

Ant bangos —
Lyg su sparnais.
Po banga —
Lyg su dygliais.
Ant bangos —
Meilę nešu.
Po banga —
Aš gyvenu.
Ant bangos —
Aš ir jisai.
Po banga —
Tu pradingai.

Sandra Kisieliūtė

Nakties simfonija

Tamsa – kvepia paslaptimi.
Nakties simfonija... ji ne visus žavi.
Juk Bethovenas lieka toli,
Kai nakties tylumą išgirsti.
Net ramybė nesidrumsčia nakty,
Kai pabaiga arti...
Tik jausmuose nesiblaškyki,
Kai šią melodiją klausysi,
Nes ją išgirsi vieną sykį.
Ir dar... paslaptį saugoti neužmirški...

Sandra Kisieliūtė

Medaus statinė
Taip vilioja...
Nevalgyt ?
Prisirpusios braškės
Tik ir laukia manęs...
Neskint ?
Atsiminimai skęsta
Jūroj gilioj ...
Skandint ?
Medų ir braškes dovanuju –
Praeities mirksnį
Pasilieku sau.

Sandra Kisieliūtė

Jazminas

Jazmino žiedai...
Jie taip kvapia!
Nieko kito nebelieka
Tik juose paskęsti...
Paskęsti paniurusiai
Iškilti pražydusiai.
Vėl skęsti...
Ir vėl pražysti...

Sandra Kisieliūtė

Vėjo mergaitė

Tiktai tau vienai vėjas
Nukloja taką gėlių.
Tik tau tiesiamas kelias
Prie negėstančių žvaigždžių.
Tik tu su vėju lekioji
Tarp aukščiausių kalnų.
Tik tau lemta pakilti
Link gražiausių svajų.
Tik tu su vėju esi
Princesė padangių žydrų.
Tik kai viena palieki,
Tampi piemenaitė žąsų...

Sandra Kisieliūtė

Širdies liepsna

Suspindo, sužibo rasa rytmetinė,
Ir
Padabino pievą kristalų grožybė.
Tik
Gaila – akimirka ši neilgai tęsiasi,
Nes
Kristalai žolės labirintuose slepiasi.
Tačiau
Aplinkui ne vien tiktai pieva išpuošta,
Juk ir
Širdyje plazdena nepaprasta liepsna,
Kurios
Jau nebegaliu sulaukyti savyje,
Ir
Aš ją paslepiu nykstančioje rasoje.

Sandra Kisieliūtė

Sūpuoklės

Leidos ir kilo
Mūsų sūpuoklės.
Į dangų skriejo
Dienos klajoklės.

Sielos žydėjo
Pievų gėlelėm.
Akys spindėjo
Saulės liepsnelėm.

Sūpuoklės nešė
Manąją laimę.
Vėjas atpūtė
Tik man jo meilę.

Mūsų sūpuoklės
Kilo ir kilo,
Kol meilės lietus
Ant mūsų lijo.

Atsiminimų skrynelė

Baloje skęsta saulė
Užmiršus savąją dalį.
Atmintyje išlieka
Akimirka ši...
Nors nakties tyluma stebuklinga —
Ir ja sužavėti lieka visi,
Tik ją mes užmiršim...
Kad nakties likimas
Neišiktų manęs,
Surenku akimirkas visas
Ir skrynelėj užrakinu jas.

Sandra Kisieliūtė

Akys

Pro
langą
aš žvelgiu
ir ilgesio
akimis regiu
nes bangų šniokštimo
tylaus pušų ošimo
niekada užmiršt negaliu
pro langą dar kartelį žvelgiu
ir priešais regiu akis kuriose
paskendęs žydėjimas lauko gėlių
arba begalybė vasaros debesų
dar kartą ir dar kartą žvelgiu kol tavųjų
neįžiūriu nes nereikia man akių svetimų

Sandra Kisieliūtė